

den efter Loven ellers har i dette Tilfælde, og den Myndighed, som Skolebestyrelsen mister, faaer Præsten, idet det er ham, der udsteder Attesten, hvorimod Skolebestyrelsen ikke mister denne Myndighed, naar Barnet selv indfinder sig og bliver overhørt ved Examen. Det forekommer mig saaledes, at dette kan blive et temmelig forvirret Forhold. Men efter de Udtalelser, der fremkom fra den ærede Forslagsstiller, troer jeg at forstaae, at han ikke har tænkt paa dette Tilfælde, men at han, naar der staaer „en i Folkekirken ansat Præst“, dermed har meent „en fremmed Præst“. Jeg maa først bemærke, at dette ikke staaer i Lovforslaget; der staaer kun „en i Folkekirken ansat Præst“. Det er imidlertid en Inkorrektion, som meget let kan rettes ved anden Behandling, saaledes at Lovforslaget kommer i Overeensstemmelse med den ærede Forslagsstillers Mening. Forslaget vil altsaa komme til at gaae ud paa, at en fremmed Præst skal kunne give et Barn en Attest om, at det har den Kundskab, der er fornøden for, at det kan blive fritaget for Skolegang. Det forekommer mig imidlertid, at dette ikke gaaer an. En Attest, der er givet af en fremmed Præst, som ikke ved noget Baand er knyttet til Sognet, om han ogsaa kan være knyttet til de enkelte Familier, hvis Sjælesørger han maaskee er, faaer paa denne Maade egentlig mere at sige end Skolebestyrelsen; hans Ord faaer mere Betydning end Skolebestyrelsens Ord. Det synes mig, at dette ikke ret kan gaae an, og naar dette Forhold blev meget almindeligt, vilde Følgen deraf blive, at Skolebestyrelsens Magt i selve Sognet blev meget ubetydelig. Naar den ærede Forslagsstiller har meent, at dette staaer i Forbindelse med Loven om Sognebaandets Løsning, og at egentlig maatte dette Lovforslag betragtes som en Følge deraf, saa er dette, efter min Mening, vistnok ikke saa. Jeg troer, at dette Lovforslag, saaledes som det er fremsat her — jeg skal ikke sige, om det, den ærede Forslagsstiller fremkom med i sit Foredrag, er rigtigt — snarere gaaer i modsat Retning. Loven om Sognebaandets Løsning har til Hensigt, at et Medlem i Folkekirken, der ikke stemmer overeens i religiøs Anskuelse med den Præst, der er ansat i Menig-

heden, kan søge en anden Præst, hos hvem han bedre kan finde Opbyggelse; den har altsaa til Maal at fremme Opbyggelse. Jeg er overbevist om, at den ærede Forslagsstiller ogsaa har havt en god Hensigt med sit Lovforslag, men det forekommer mig ikke, at det, saaledes som det her er fremkommet, vil tjene til at fremme Opbyggelse, men at det, dersom det kom ud som Lov i sin nærværende Skikkelse, maaskee snarere kunde virke noget nedbrydende, noget forvirrende.

P. Olsen: Naar den ærede Tale, som nu satte sig, meente, at det var en Inkorrektion i Lovforslaget, at der staaer „en i Folkekirken ansat Præst“, skal jeg gjøre opmærksom paa, at dette ingenlunde er Tilfældet. Det er netop med Tilid sat saaledes, thi her er ikke Tale om, at der skal spørges, om det er en fremmed Præst eller Præsten i Sognet, der meddeler Attesten; det kan, som Omstændighederne fordrer det, være saavel den ene som den anden, og det kan meget let træffe sig, at det bliver Præsten i Sognet, der kommer til at afgive denne Attest. — Forøvrigt skal jeg gjøre opmærksom paa, at det, her fordrer, i grunden ikke er Andet end en lille Udvidelse af, hvad der allerede eksisterer; thi dersom man troer, at man anvender Bestemmelsen i § 1 paa alle Forældres Børn, saa tager man storligen fejl. Naar man er i den Stilling, at man holder en theologisk Kandidat til Huns-lærer, saa er der ikke Spørgsmaal om at anvende denne Bestemmelse, saa tager man dette for gode Varer. Naar en Præst underviser sine egne Børn, er der heller ikke Spørgsmaal om, at han skal møde med dem for Skolebestyrelsen, men man antager, at den fornødne Sikkerhed er tilstede, idet han er Præst og Børnene ere Præstens Børn. Hvad jeg tilføjer, er altsaa ikke Andet end en Udvidelse af, hvad der alt bestaaer. — Naar det ærede Medlem endvidere gjorde opmærksom paa, at hvad der her foreslaaes ikke var overeensstemmende med Loven om Sognebaandets Løsning, forekommer det mig, at han blev Bevistet skyldig for denne Paastand. Han sagde, at Loven om Sognebaandets Løsning var til Opbyggelse, og at dette Lovforslag vilde være til Nedbrydelse,